

HUOM! Tämä teksti on ns. final draft eli viimeinen käsikirjoitusversio, joka on käynyt läpi vertaisarvioinnin ja hyväksytyt. Viittaukset ainoastaan julkaistuun versioon teoksessa *Toisen soinnun etsijät. Turkulaisen populaarimusiikin villit vuodet 1970–2017*. Toim. Pertti Grönholm ja Kimi Kärki. Turun Historiallinen Arkisto 70, Turun Historiallinen Yhdistys 2017. ISBN 978-9527-0450-77. Sivut 251–253.

JORI HULKKONEN – TURUN KANSAINVÄLINEN OUTSIDER

Pertti Grönholm

Kemissä vuonna 1973 syntynyt, Oulussa opiskellut ja Helsingin kautta Turkuun vuonna 2002 muuttanut Jori Hulkkonen on tunnetuimpia suomalainen elektronisen musiikin tekijöitä maailmalla. Vuoteen 2017 mennessä häneltä on ilmestynyt kymmenen sooloalbumia ja useita kymmeniä single- ja EP-julkaisuja eri taiteilijanimillä eri puolilla maailmaa. Hän on ollut mukana useissa musiikkiprojekteissa tuottajana, säveltäjänä ja esiintyjänä. Kuuluisin niistä on Hulkkosen ja vokalisti Juho Paalosmaan popduo Sin Cos Tan, jolta on ilmestynyt kolme albumia. Hulkkonen on tehnyt kappaleita ja remiksejä useiden ulkomaisten DJ:den ja artistien kanssa, näistä kuuluisimpia ovat kanadalainen DJ Tiga ja englantilainen syntetisoijaveteraani John Foxx. Lisäksi Hulkkonen on tehnyt yli 220 remiksiä eri artisteille ja yhtyeille; joukossa on suuria ja pieniä tähtiä niin Suomessa kuin ulkomailla. Elokuvaohjaaja David Lynch on puolestaan tehnyt oman remiksauksensa Hulkkosen ja John Foxxin kappaleesta 'Evangeline'.

Hulkkonen on myös monien omaperäisten projektien takana; esimerkistä käyvät Acid Symphony Orchestra, jossa hän toimii kapellimestarina kymmenelle bassokone TB-303:n soittajalle sekä Jimi Tenorin ja Mr. Normallin kanssa toteutettu elokuvaprojekti Nuntius, jossa musiikki esitetään aina elävänä, eikä tallenteita julkaista sen paremmin musiikista kuin elokuvastakaan. Artistina ja DJ:nä Hulkkonen nousi maineeseen 1990-luvun jälkipuolella ranskalaisen Laurent Garnierin F Communications -levymerkin kautta, mutta hän on asunut koko uransa ajan Suomessa.

Hulkkonen solmi ensimmäiset yhteydet Turun konemusiikkipiireihin 1990-luvun alkupuolella laitehankintojen ja levykauppojen kautta. Hänen mukaansa turkulaista konemusiikkiskeneä tekivät tunnetuksi erityisesti elektroniseen tanssimusiikkien erikoistuneet levykaupat Groovy Beat Records ja Mind Records. Tuolloin Oulussa asuneen Hulkkosen mukaan myös turkulaiset oppivat tuntemaan, että pohjoisessa asuu joukko hengenheimolaisia. Samaan aikaan 1990-luvun puolivälissä monet turkulaiset ja oululaiset alkoivat saada läpi omia kansainvälisiä julkaisujaan maailmalla. Hulkkoselle oli alusta alkaen tärkeätä, että omat julkaisut tulevat ulos ulkomaisilla levymerkeillä ja että pääosa keikoista tulisi olemaan ulkomailla, eikä Suomessa. ”Toisaalta tiesin, että jos haluan soittaa Suomessa, niin säännöllistä klubikulttuuria ei juuri ollut Turku–Helsinki–Tampere -kolmion ulkopuolella.” Tämä tosiasia saattoi myös suomalaiset konemusiikin DJ:t ja artistit tiiviimmin yhteen.

Joillakin turkulaisilla oli Hulkkosen mukaan tarkoin vaalittu New Jersey- ja deep house -soundi. Heitä edustivat DJ:t Newhouse (Jussi Uusitalo), Sasse (Klas Lindblad) ja George Spruce (Jori Kuusinen). Toisaalla Turku-skenessä erottuivat 1990-luvun puolivälissä Marko Laine ankarammalla teknollaan sekä Sähkölevymerkin rajoja rikkova artistijoukko. ”Ne olivat ne, jotka tuntuivat omaan korvaan ’turkulaiselta soundilta’, koska ne erosivat siitä, mitä tein itse”, hän muistelee.

Turussa viehättävät rauha ja tila

Mikä sai maailmalla suosiota nauttineen tuottajan ja artistin muuttamaan Turkuun? ”Vuosituhannen vaihteessa, kun päätin muuttaa pois pohjoisesta, mietin tosi pitkään, jäänkö mä Suomeen vai muutanko ulkomaille. Uran kannalta olisi varmaan ollut fiksumpaa mennä ulkomaille. Se olisi tuonut enemmän duunimahdollisuuksia. Mutta Suomessa asuminen tuntui turvallisemmalta vaihtoehdolta. Silloin mä ajattelin, että Helsinki on ainut vaihtoehto, jos aikoo tehdä Suomessa uraa, koska matkustaminen Eurooppaan keikoille oli paljon helpompaa Helsingistä. Asuin Helsingissä pari vuotta, mutta mä en viihtynyt siellä ollenkaan, johtuen varmaan siitä, että olen kotoisin pienemmältä paikkakunnilta. Mä olenkin sanonut, että Helsingissä on paljon suurkaupunkielämän haittapuolia, mutta ei mitään sen hyötyjä. Elämisen hintalaatu -suhde on Turussa parempi. Tähän oli myös helppo tulla, koska mulla oli Turussa enemmän musafrendejä kuin Helsingissä”, Hulkkonen listaa.

”Sinänsä asuinpaikalla ei ole ollut mulle enää 25 ikävuoden jälkeen kauheasti merkitystä. Luova prosessi ja musiikin tekeminen irrottavat ympäröivästä todellisuudesta siinä määrin, että on aika lailla sama, missä kaupungissa sä elät, jos sulla on oma studio siinä ympärillä. Mä luulen silti, että tämä on ollut pidemmän päälle fiksu ratkaisu. Moni on sanonutkin, että jos olet hieman outsider, niin sulla on oma rauha ja pieni kupla, jonka sisällä pystyy keskittymään omaan lähestymistapaan ja jutun rakentamiseen paremmin kuin siinä tapauksessa, että asut ns. asioiden keskellä jossain Lontoossa, Pariisissa tai Berliinissä.”

Turun konemusiikkipiirit ovat tunnettuja siitä, että kaupungissa on tehty paljon erilaista musiikkia ylittämällä raja-aitoja. Myös Hulkkonen kuuluu sukupolveen, jolle konemusiikki ei vielä ollut tyyllilajeihin karsinoitua. ”Kun aloin kuunnella uutta elektronista musiikkia 1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa, kaikki sen ajan tyyli hip hopista elektron kautta hip houseen ja acidiin ja edustivat samaa maailmaa ja olivat mulle vaan eri lähestymistapoja samaan asiaan. Mua on aina kiinnostanut ottaa eri genreistä juttuja ja tehdä niistä joitain mielenkiintoista fuusiota. Olisi tylsää jämähtää johonkin yhteen tyyliin.”

Pinnan tuntumassa omilla ehdoilla

Hulkkosen mukaan kaikki hänen omat menestyksensä ovat tulleet yllätyksenä. ”Mä olen ollut joskus vuoden tai kaksi edellä, mutta yleensä kymmenen vuotta muita jäljessä. Mä jotenkin pidän ajatuksesta, että en breikkaisi ikinä tietyn rajan yli, vaan pysyisin siellä pinnan alla, mutta silti läsnä ja välillä nostamalla sieltä juttuja, jotka tulevat laajempaan tietoisuuteen. Jos et ole ikinä muodikas, niin susta ei myöskään tule koskaan epämuodikas. Mieluummin teen omilla ehdoillani juttuja, jotka joskus onnistuvat, joskus eivät.”

”Helsinki on aina ollut pikkuisen liian vakava ja puristinen. En tarkoita, että musan pitäisi olla jotain hassuttelua, mutta se, että täällä Turussa suhtaudutaan asioihin avoimemmin, oli yksi syy muuttoon. Tiettyinä aikoina – 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa – oli aika tarkkaan rajattua se, mitä missäkin saattoi soittaa. Linjasta poikkeamista ei katsottu hyvällä. DJ:nä saattoi edetä, jos teki musiikillisesti kaikkein tiukimman yhtenäisen setin. Se oli musta vähän tylsää.”

Hulkkosen mukaan samaan asiaan liittyy sekin, että turkulaisesta tai suomalaisesta elektronisesta musiikista ylipäänsä ei ole maailmalla tullut mitään ilmiömäistä brändiä, kuten ruotsalaisesta teknosta tai norjalaisesta housesta. ”Suomesta on tullut paljon artisteja, jotka tekevät keskenään hyvin erilaista musiikkia. Enemmän kuin yritetään luoda kollektiivista yhtenäistä skeneä, koetetaan pitää musiikissa oma henkilökohtainen linja.” Acid Symphony Orchestra, joka on konsertoinut pääasiassa ulkomailla, yhdistää monentaustaisia konemuusikoita. ”Sen kanssa on ollut hauska kiertää, koska siinä yhdistyy paljon sitä, mitä suomalainen konemusiikki on ollut viime vuosina”, Hulkkonen sanoo.

”Turussa on ollut aina hauskaa se, että omat kokeilevat projektini olen testannut paikallisilla festareilla; olen vaan kantanut puoli studiotani tien toiselle puolelle.” Hulkkosen mukaan Turussa on mahdollisuus kokeilla; konemuusikot ovat esiintyneet gallerioissa, baareissa, museoissa ja kirjastoissa, jokilaivoilla, pihoilla ja kaduilla. ”Täällä se, mitä kaupunkikulttuurista ja uudesta kulttuurista ajatellaan, on vähän erilaista kuin monessa muussa suomalaisessa kaupungissa. Paitsi, että se on itselle henkilökohtaisesti tärkeätä, luulen että kone- ja klubimusiikki luo osan Turun ilmapiiristä ja imagosta. Elektroninen musa on täällä osa tavallista, elävää kaupunkikulttuuria eikä pelkästään undergroundia ja marginaalia. Se on minusta tärkeätä.”

Lähdeluettelo

Alkuperäisaineisto

Haastattelu

Hulkkonen, Jori. 4.5.2016, Turku. Aineisto tekijän hallussa.